

37e jaargang Nr. 124 - April 2015

Nijmegen 1940 - 1945
Herinneringen van een toen
7 jarige jongen uit Hengstdal

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
37e jaargang nr. 124
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
Van Haapsstraat 6
6625 CC Nijmegen
Tel: 024 - 323 57 61
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
Begoniastraat 22
6658 EB Beneden Leeuwen
Tel: 0487 - 59 43 36
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Ferry Willems
Saltshof 12 - 43
6604 EC Wijchen
Postgiro District NL98 INGB 0000 9844 55 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:

Jos ten Wolde
Nesciostraat 9
6573 CG Beek – Ubbergen
Tel: 024 - 848 91 56
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
Inleg 1
5831 LW Boxmeer
Tel: 0485 - 57 65 76
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Dick Beerens
Nijmeegseweg 30
6591 CH Genneep
Tel: 0485 - 51 43 70
activiteiten-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
Slink 6a
6655 AT Puiflijk
Tel: 0478 - 51 31 70
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Find us on Facebook

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Hildo Kropstraat 25
6661 GA Elst
Telefoon: 0481 - 37 60 51
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron

Voor overname van artikelen en of foto's is toestemming
van IPA Nijmegen e.o. nodig

Bestuursamenstelling

Martin van der Putten, Jos ten Wolde, Dick Beerens,
Ferry Willems, Adrie Daniëls, Jan Eijkemans, Brugt Peper.

In Dit Nummer

05

Ze leren het nooit

07

Nijmegen 1940 - 1945

15

'Nienke' : Laat je niet filmen

19

Politie ontvangt standaard

21

Een (niet-) dodelijke kogel

23

Afdelingsnieuws

25

Uitnodiging IPA - Rotterdam

27

Twee verdachten illegale marktplaatsen

28

Uit de oude doos

31

Agenda

Ze leren het nooit

De provinciale verkiezingen net achter de rug. Weer meer partijen zullen nodig zijn voor het huidige kabinet om straks in de Eerste Kamer aan een meerderheid om te komen het beleid voort te zetten. Er heerst dus veel onzekerheid bij de kiezers. Waar vele kiezers het wel eens zijn is de graaicultuur die weer is toegepast door de top van de banken. Het begon met de loonsverhoging voor de top van ING en Nationale Nederlanden, gevolgd door (nog even) staatsbank ABN Amro. Reacties als: “ze moeten de ogen uit hun kop schamen”, “waaninnig sprinkhanengedrag” tot “de top van het Nederlandse bankwezen is totaal losgezongen van de maatschappelijke realiteit”. Dat roept natuurlijk bij de betreffende vakbonden om een reactie, zeker omdat voor 2014 en 2015 voor de salarissen van het bankpersoneel een nullijn was afgesproken. ING geeft als reactie op de verhoging: “Omdat ze in verhouding tot vergelijkbare Europese ondernemingen laag zijn”. Hoewel ze na de verhoging nog steeds te laag zijn, durft de raad van commissarissen een verdere verhoging niet aan. Dit uit vrees voor een publiek debat. Minister Dijsselbloem van Financiën vindt het “een verkeerd signaal in tijden waarin veel banen verloren gaan in de sector”. Ook de politiek heeft gereageerd.

Opmerkingen als: “schaamteloos naar de samenleving toe”, als “het is aan de top, pakken wat je pakken kan” en “bankiers hebben een uitstekende kans laten lopen om te tonen dat zij de nieuwe uitdagingen van bankieren hebben begrepen”. Topbankiers bezorgden ons, als belastingbetaler, eerste een systeemcrisis die alleen bij ABN Amro 28 miljard aan gemeenschapsgeld heeft gekost. Daarnaast kleden ze ons nog steeds schaamteloos uit met te hoge hypotheektarieven. Het gedrag is nog steeds van: “ikke, ikke, ikke en de rest kan stikke”. We moeten niet raar opkijken als de bonden straks ook met looneisen komen voor de werknemers van banken. Dit kan weer een sein zijn voor andere werknemers om ook eisen te gaan stellen voor hun salaris. Dit zal zeker gevolg hebben voor onze economie en

zeker voor onze export.

De aanpassing van het vaste salaris is, dat moet gezegd worden, het directe gevolg van de invoering van strenge wetgeving voor banken. Omdat de kredietcrisis deels werd veroorzaakt door de riskante opstelling van de bonusbeluste bankiers, heeft de overheid terecht de bonussen aan banden gelegd. De timing van deze aanpassing en de uitleg daarover is echter erg onhandig gekozen, vlak voor de aankondiging van de beursgang van ABN Amro als zo kort op de terugbetaling van de staatssteun van ING.

Ook de argumenten waar de banken zich op beroepen zijn valse argumenten, zoals het argument dat de banken moeite zouden hebben talent te vinden. Ook de vergelijking met het buitenland is een gefingeerde. Als zij daar meer kunnen verdienen, zou ik zeggen, ga dan daar heen. Een groot aanbod van deze bankies in het buitenland leidt vanzelf tot lagere inkomens bij hen. Dat banken zich spiegelen aan andere bedrijven is ook al vals. De omvang en het karakter van hun organisatie is sinds de crisis vereenvoudigd. Een lagere beloning zou dus logisch zijn. Het belangrijkste bezwaar tegen deze inkomensverhoging is dat de top geen rekening houdt met de werkvloer. Bij de vaststelling van het vast loon behoren bedrijven – en dus ook banken – de kloof tussen top en werknemer niet te laten groeien.

Overigens zijn de toekenning van bonussen voor werkzaamheden niet juist begrepen in de taak van deze personen? Of hebben zij een zodanige taakomschrijving dat het leidinggeven aan de organisatie van de bank alleen bestaat uit eenvoudige werkzaamheden. Ook banken zijn in zekere zin nutsinstellingen, zeker een systeembank, die moeten zorgen voor een ordentelijk verloop van geldzaken.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

Nijmegen 1944-1945.

Herinneringen van een toen 7 jarige jongen uit Hengstdal .

Voorwoord.

Het is januari en de post bracht de uitnodiging voor deelname aan een herdenking op zondag 22 februari 2015. Deze uitnodiging ontvang ik al jaren. 71 jaar geleden werd het centrum van Nijmegen (bij vergissing) door bommenwerpers van de geallieerden platgegooid. Ik ben nu 78 jaar oud. Fotografisch komen mijn herinneringen aan die tijd nog steeds glashelder op mijn netvlies. De tijd die ik als 7 en 8 jarige toen vooral in Nijmegen omgeving Hengstdal heb beleefd was zo spannend, vol gevaren en prettige dingen, dat ik al lang met een idee rondloop om een en ander eens op papier te zetten. Puur uit mijn geheugen, niet chronologisch of wetenschappelijk onderzocht, vindt U mijn belevenissen in de komende hoofdstukjes verwoord. Mogelijk herkennen leeftijdgenoten ook enkele van mijn belevenissen en leven in gedachten mee.

22 februari 1944

De Duitse bezetters hadden onze St. Josephsschool aan de Koolemans Beynenstraat nodig dus wij moesten op zoek naar een ander leslokaal. De broeders van de St. Jozefschool Kelfkens Bos gaven ons die gelegenheid. Er waren lesmomenten afgesproken en wij leerlingen gingen dan te voet of met tramlijn 1 richting stad. Zo was voor 22 februari een klaslokaal met een enorme kachel, voor mijn 1e klas op die dag tot ca 14 uur beschikbaar.

Het was prachtig weer en een heldere stralende blauwe lucht was voor ons door de hoge ramen zichtbaar. Dan plotseling zo tegen de middag luchtalarm. Wij moesten van de meester onder de banken gaan liggen. Vandaar zagen wij dat er vele vliegtuigen richting Duitsland vlogen. Het sein veilig volgde en onze meester gaf ons de raad snel naar huis te gaan. Zelf wilde ik met lijn 1 naar Hengstdal en stond met enkele klasgenoten bij de Halte Hunnerpark tegenover het toen al bestaande "Peeman Keetje" op de tram te wachten. Dan verscheen daar plotseling mijn vader op zijn fiets. Hij had het eerste alarm doorgebracht in de Sloetstraat bij een tabakswinkel en was na het sein veilig de Stikke Hezelstraat opgefietst (iets wat hij nog nooit eerder had gedaan met zijn doortrapper)

Vader riep mij en ik sprong bij hem achterop. Via de Berg en

Dalseweg omhoog naar huis. Maar ter hoogte van de Dommer gekomen was er weer lucht alarm. Wij hoorden en zagen dat vanuit Duitsland vliegtuigen kwamen. Direct daarna hoorden wij uit de richting van centrum Nijmegen explosies en zagen ook rookwolken boven de stad. Ja inderdaad veilig kwam ik thuis. En dagen later stond ik klassikaal op het kerkhof aan de Daalseweg bij de begrafenis van mijn klasgenootjes, die bij het Hunnerpark de eerste bommen kregen. Pas jaren later drong het ECHT tot mij door dat ik enige van dat groepje tramwachters was, die het er levend vanaf had gebracht.

Mijn klas kreeg een lokaal in de kelder van de Nimco schoenfabriek aan de Tooropstraat-Daalseweg. Mijn vader werd zoals vele mannen, ingezet bij de werkzaamheden in het centrum. Hij maakte lange dagen en sprak amper over zijn werk in de Molenstaat, waar hij bij het ruimen van de vernielde kerk ingedeeld was. Hij was wel vol lof over een pater, die ook meehielp en later in Nijmegen bekend werd als pater Rubbens. kapelaan van die kerk. (foto zoals ik hem kende ca 1950, was in bezit van mijn vader)

Nog later in dat jaar kwam mijn vader thuis met een doodskop, die bij opgravingen onder de kerk uit een zeer oud graf kwam. Een oudere buurjongen wist die kop te krijgen om als boekensteun te gebruiken en bestelde direct een tweede kop. Later zag ik, dat hij met een oude tandenborstel het gebit stond te poetsen. Het sprak zich snel rond dat er doodskoppen leverbaar waren. Reden dat pa enkele jute zakken vol met doodskoppen voor buurtgenoten leverde. Graag wilde ook ik zo'n boekensteun, maar mijn moeder vond het vieze dingen; ik dus niet. Ook kwamen er splinters eikenhout afkomstig van Heiligenbeelden, niet meer herstelbaar en met toestemming meegenomen, in onze kachel. Ja pater Rubbens was nog vele jaren in ons gezin bekend zoals laterook in het Nijmeegse. Je kon altijd een sjekkie van hem rollen. Het kon ook anders. In oorlogstijd was het voor de familie geen vetpot. En dan was het vaak dat je door geldgebrek geen voedsel kon kopen. Ten einde raad was mijn moeder, geheel tegen haar schaamte van bedelen in , toch zover, dat zij naar de pastorie van onze kerk ging om daar een aalmoes te vragen. Het was op een vrijdag en zij nam mij mee. Onze parochie werd geleid door meerdere zogenoemde wereldheren en na aanbellen en opening door de pastoorsmeid, moest je in een wachtkamer plaatsnemen. Ik had zicht op de voordeur en zag dat er 2 manden met paling werden bezorgd door de mij bekende visboer.

Ja op vrijdag mochten wij immers geen vlees eten maar wel vis. Sorry dat ik dit even kwijt wilde, die heren hebben toen al in mijn jeugd geen lofwaardig plaatsje gekregen. Dat is tot op heden zo gebleven. Mijn moeder heeft nooit meer gebedeld.

Herfst '44 konijnen en feest.

De herfst is in zicht en de bezetter is nog altijd daar. Toch was het dat ik een gespannen sfeer proefde in ons huis. Het liep tegen de avond en het werd al donker. Mijn moeder en haar zuster, die om de hoek op de Broerdijk woonde en met ome Janus was getrouwd, waren stil en zaten ergens op te wachten. Er werd nauwelijks gesproken. Daarbij ook nog dat mijn vader en oom Janus nog niet thuis waren. Het was tegen middernacht dat ons tuinhokje knarste, dus volk. Ja daar waren ze ieder met een grote juten

zak op de schouder. Er werd opgelucht gelachen en de zakken werden opengemaakt. In een mum van tijd liepen er overal konijnen in het huis. Lekker dat was zeker. Wij hadden tijdens de oorlogstijd wel konijntjes in een hokje achter het huis en die smaakten best lekker. Maar nu werd er een paradijs geopend. Wat bleek: Op de Berg en Dalseweg, even wat hoger dan het Canisius college, lag een grote witte villa. In die villa was de Orts Kommandantur van Nijmegen gevestigd. Achter die villa stond een groot aantal hokken. Ja en die waren nu leeg, want daar kwamen de konijnen vandaan. Linke soep maar gelukkig goed afgelopen. Niet veel later werden wij in Nijmegen bevrijd, dus de Duitser had wel iets anders aan het hoofd dan hun konijnen te zoeken. Wat hebben wij gelachen.

waren altijd nog wat NSB'ers in de buurt en de oorlog was nog lang niet over. Ja die begon voor Nijmegen pas. met o.a. "de long Tom"

November 1944. De granaat inslag.

Kort voordat de geallieerden kwamen, stonden er op de Broerdijk een aantal Duitse legervoertuigen waaronder enkele Tanks. Bij een van de tanks zat een Duitse soldaat op een brandertje een lapje vlees te bakken. Dat rook lekker en ik ging er heen. De soldaat vroeg of ik nog wel vlees had gegeten de laatste tijd. Hij moest eens weten!

Toch kreeg ik de helft van zijn vlees, laten wij het maar biefstuk noemen. Het smaakte voortreffelijk.

De dag daarna was de Broerdijk leeg en enkele dagen later zag ik boven aan de Broerdijk aan beide zijden van de Berg en Dalseweg vreemde soldaten richting Hengstdal lopen. Het bleken Canadezen te zijn. WIJ WAREN BEVRIJD. Wat nog leuker was kort daarna kwamen onze bevrijders in onze woningen en bij ons werd er op een avond een Duits konijntje gegeten. Ze vonden het lekker en hebben heel hard gelachen. Nooit heb ik mijn vader horen snoeven over zijn konijnen avontuur. Tja er

Onze buurt zat vol militairen, voertuigen, munitie en gaarkeukens. Kanonnen stonden opgesteld en schoten naar het Oosten. Het Oosten schoot terug en wij sliepen in de kelder van ons huis in de Pijnboomstraat. Mijn moeder was zwanger en beviel op 6 november van een stevige zoon. In de voorkamer van ons huis was de kraamkamer en stond ook haar bed en in de hoek het wiegje van mijn broer Ton. Veel militairen bezochten ons, maar waren ook te gast bij andere buurtbewoners. De oorlog was hevig en gevaarlijk. Dag en nacht vielen er granaten en de kraamkamer was nu niet direct een veilige plaats. Waar wij al die tijd bang voor waren kwam op een de dag kort na de bevalling (datum onbekend) precies midden op straat voor de huizen nr. 11 en 13. Een zware explosie en een enorme luchtdruk door de woning. Al het glas uit de kozijnen en granaatscherven tot in de deurposten van de bijkeuken achterzijde. Mijn moeder lag op dat moment in het kraambed en kreeg glas in haar ogen. Zij werd naar het Canisius ziekenhuis gebracht. Daar werd ze behandeld en opgenomen. Haar bed werd geplaatst in een lange rij bedden in een van de onderaardse gangen van het ziekenhuis. Mijn broertje lag onder het puin in zijn wieg en ik... had weer een gelukkige engelbewaarder. Ik stond in de achterkamer achter een muurtje en werd niet door de scherven geraakt. Wel kreeg ik veel glassplinters in mijn gezicht en werd door een vrouwelijke soldaat naar de kelder van Het Canisius college gebracht, waar een militair hospitaal bleek te zijn. Met een pincet werden de stukjes glas een voor een uit mijn gezicht gehaald. Mijn broertje heeft lange tijd onder het puin gelegen en heeft

"de long Tom"

zich gemeld door te gaan huilen. Dat was zijn redding. Hij werd ongeschonden en kerngezond uit het puin genomen en naar zijn moeder gebracht. Alle betrokkenen waren later weer gezond en geheel in ons midden.

(Kardoezen en granaten)

Trekvogels veld, Hengstdal en Kopse Hof.

Nijmegen Oost hield op waar veel later de Cipresstraat en veel andere straten kwamen. Tot aan het Hengstdal was het een grasvlakte met bijna aan het eind het voetbalveld van "Trekvogels". Op de vlakte stonden twee zogenaamde "Long Tom" houwisers met hun enorme lange lopen richting Duitsland. Ging men vanaf deze plaats door het Rode Dorp naar het plateau de Kopsehof dan kon men daar vanaf de noordwand Arnhem zien liggen. Nu zijn daar volkstuintjes maar toen stonden er vele Kanonnen gericht op Betuwe en Arnhem.

De twee genoemde geschutsstellingen waren een zeer interessant doel voor de jeugd. Alleen met de kanonnen bij Hengstdal werd regelmatig op de vijand geschoten. Als er niet gevuld werd mocht de jeugd bij het geschut komen. De soldaten waren vriendelijk. Zaten vaak bij kleine kampvuurtjes en deelden chocolade uit. En als de Duitsers gingen schieten moesten wij in een van de vele (schutters)putjes gaan zitten. Terwijl de ouderen met zaagjes richting bossen aan de Postweg trokken om boompjes te zagen voor de kachel, zaten de jongeren, zoals ik, bij de kanonnen. Kardoezen, waarin vele soorten kruit, in de vorm van staafjes en korrels, lagen naast granaten en je kon al die zaken ongezien meenemen. Ook patronen en handgranaten lagen voor het grijpen. Verder bleek dat granaat hulzen van koper zeer gewild waren bij de buurtbewoners. Die vonden in de huizen gepoetst en/of mooi bewerkt een plaats op de schoorsteen of de kast. De grote hulzen van de Long Tom zag je als paraplu standaard terug. (foto gemaakt bij

Bevrijdingsmuseum Groesbeek)

De gaarkeukens, veelal tussen de huizen en in garage boxen, waren in trek. Het rook er lekker en als je niet met teveel personen kwam kijken, kon er nog wel een worstje of iets dergelijks af. Bijna iedere avond waren onze bevrijders te gast bij de buurtbewoners. Zij leerden ons Engels en wij hun onze taal. Op een avond werd er bij ons gebeld en ging mijn moeder open doen. Wij hoorden haar gillen en wat bleek: Er stond een pikzwarte neger voor de deur. Moeder had nog nooit een neger gezien en dat werd haar niet kwalijk genomen. Aan alles kwam een eind en toen begin februari '45 het tijdstip was gekomen dat het front in beweging kwam, werd menig traantje bij het afscheid weggeveegd. Bij ons kwam regelmatig een soldaat waarmee ik het goed kon vinden. Hij heette "Bill" dat was dedoordeweekse naam voor "William" vertelde hij. Van hem kreeg ik een foto, die ik lang bewaard heb. Nooit heb ik nog iets van hem vernomen en mogelijk is hij gesneuveld.

Ons kolenhok en gevaarlijke spelletjes.

De jeugd in de buurt kon je opdelen in groepen van 16-17 jaar en ouder en verder de snotneuzen daaronder. Wij leerden van elkaar en er was gelukkig geen competitie van wie het meest durfde. Elke groep had entree bij de plekken van de geallieerden en beschikte daardoor over het bezit van verschillende gevaarlijke hebbedingen. Om er maar een paar te noemen in het kolenhok in onze achtertuin tegen de bijschuur gebouwd lagen o.a.: Een paar eierhandgranaten waarvan de soldaten enkelen van ons hadden geleerd hoe te demonteren, verschillende kardoezen met allerlei soorten kruit. Dan verschillende patronen, die we open maakten om het slagkruit te benutten. Wat deden wij met dat spul? Rotjes en bommetjes maken. Op zich niet zo gevaarlijk. Bosje kruitstaafjes in papier of blikje of lege huls van groot kaliber lontje eruit, aansteken weggooien of wegwezen. De oudere jongens namen een lege jerrycan (keuze in overvloed) en vulden die met allerlei soorten kruit. Lange lont eraan. Putdeksel in het wegdek eraf en met een brandende lont het zaakje aan een lang touw in het riool laten zakken. Putdeksel er weer op. Grandioos die explosie. Hoog dat die putdeksel de lucht in ging. Omdat onze ouders dit geen leuk spelletje vonden werd daar wel snel een einde aan gemaakt. Zelf heb ik mij later wel eens afgevraagd waarom bij zo'n explosie de wc-brillen niet omhoog knalden. Zat in die tijd in ons huis geen zitdeksel op. Over jerrycans gesproken: Overall stonden die dingen. Als ze leeg waren stond de afsluiter omhoog en kon je ruiken wat er in had gezeten. In geval van benzine even een rolletje papier aansteken en boven het gat houden. "Wrhoef" was het resultaat. Leuk spelletje en het leek ongevaarlijk, totdat ik met mijn goede engelbewaarder een can wilde laten "wrhoefen". Kennelijk zat er nog een te grote rest benzine in.

Wel wrhoef maar mijn wenkbrauwen waren foetsie en een pijnlijk verbrand gelaat de andere kant van wrhoef. Gelukkig dat de vrouw van de in onze straat wonende melkboer, raad wist bij verbrandingen en mij onder handen nam. Zij goot taptemelk over een theedoek en depte daarmee mijn gezicht. Het hielp en weken later had ik ook mijn wenkbrauwen weer terug. Andere ongelukjes bleven met dit gevaarlijke gedoe natuurlijk niet uit. Vooral het fosfor kruit bleek gevaarlijk en moeilijk te blussen. Een van de oudere jongens stak uitgetrapte maar nog smeulende fosfor in zijn broekzak. Hij verbrandde een deel van zijn lichaam. En zo kregen wij de dagen gevuld. Toen de militairen weer verder gingen "bevrijden" en de inhoud van het kolenhok door mijn vader was ontdekt; werd alles weer een beetje normaal in de buurt en begonnen wij weer met belletje trekken, op straat voetballen enz. Al met al zijn er praktisch geen sporen van

deze tijd in de straten nog zichtbaar. Naar slechts een kan ik nog verwijzen. Kijk in de Pijnboomstaat aan de overzijde van de huizen 11 en 13 naar de zijgevel van het huis Sparrestraat nr. 1 en je ziet duidelijk de sporen van granaatscherven.

Bevrijd en de vrolijke 6.

Hoewel ik nog weinig geheugen over heb om de titel van dit hoofdstukje inhoud te geven en weet dat er al in andere publicaties ruim over dit buurtgebeuren is geschreven, toch graag een korte samenvatting van het door mij beleefde. Gezellig al die verlichte raamkozijnen van de huizen van de woningbouwvereniging "De gezonde woning", wier woningen aan de zes straten van dit stadsdeel lagen. Op de speelplaats aan de Pijnboomstraat werd een dansvloer met overkapping aangelegd. Voor de kleintjes poppenkast. De jeugd allerlei spelletjes. Op de avonden levende muziek en dansen op de houten vloer met geraspte zeep. Kortom er was feest want we waren nu echt van het oorlogsgevaar verlost. Zelf vond ik dit allemaal geweldig, want het was na 5 jaar echt een andere beleving. Het was een grote familie vanwege het samen in voor- en tegenspoed de oorlog meegemaakt te hebben. Als donderslagen bij heldere hemel ging op een mooie warme dag, ik meen dat het na 5 mei was, naast de Tuchtsschool aan de Berg en Dalseweg een munitie depot de lucht in. Weer regende het scherven in de wijk.

Maar er vielen ditmaal gelukkig geen slachtoffers. Wel was er veel glasschade. Voorwaar echt een volwaardig einde van een bewogen tijd.

Epiloog.

Nu ik alles op papier heb staan en inmiddels 78 jaar oud, kijk ik terug naar al die tijd tussen einde oorlog en nu. Groeide op in Nijmegen tot ik 18 was. Doorliep de scholen met succes. Voetbalde kort bij Union en werd toen lid van de Nijmeegse Watervrienden. Zwom wedstrijden en speelde ruim 40 jaar waterpolo. Ging met 18 naar de PTT Den Haag en vandaar in

april 1956 voor mijn nummer naar Breda bij de artillerie, waar ik het oorlogstuig uit mijn jeugd weer tegen kwam. Van kanonnen tot geweren etc. allemaal nog hetzelfde. Wel stond er in Breda nog een long Tom, maar er kon niet meer mee geschoten worden. Ontdekte ook dat je met de Garand beter kon schieten dan met de karabijn. Zelfs de handgranaten waren nog als die uit het kolenhok. Alleen moesten wij er nu mee gooien als onderdeel van je soldaat zijn. Al met al niets nieuws onder de zon. Na 21 maanden dienst weer naar de PTT. Ditmaal in Arnhem. Met onze ouders konden we nog over de oorlog praten. Ben nu bijna 24 jaar met pensioen, na 35 jaar werkzaam bij de Nijmeegse politie. Waar ik mij aansloot bij de sportschutters en daar mocht ik weer met o.a. de Garand schieten. Ieder schot gaf mij een waar genoegen. In 1976 een prachtige zomer werden de opnames gemaakt voor de film "Een Brug te ver". Al mijn vrije tijd en overuren werden in een figuranten rol gestopt. Het werd goed betaald en de veld keuken smaakte perfect. Bij elke deelname een andere rol. Dan weer Duitser met een Mauser. Dan weer met veel bloed en verband. De parachutisten sprongen uit slechts 3 vliegtuigen op de Ginkelse Heide (later op de film hadden ze er met trucage wel tientallen vliegtuigen bij gezet). Wel 200 figuranten op de grond, die deden alsof ze juist ook geland waren. Met bootjes de overtocht van de Waal. Wel 6 keer gerepeteerd. Ik en Robert Redford op de foto. Uiteindelijk de film 4 maal gezien en ook op band gezet. Dit alles had ik nooit willen missen. Slechts een keer ben ik op de rolprent te zien. Heel kort als doodgeschoten Amerikaan hangende uit een bootje op het strand van de Vlietberg. Eten dat overblijft gooien we nog steeds niet weg. Dat hebben we immers in de oorlog geleerd.

Nijmegen, 22 februari 2015

Henk van Elsen

mapheer@gmail.com

‘Nienke’ : Laat je niet filmen!

Het idee ontstond op de werkvloer van de afdeling ‘zeden’ in Amsterdam. De collega’s waren dagelijks in de weer met steeds meer schrijnende gevallen van kinderen die terecht kwamen in een ‘internetfuk’. ‘We wilden iets maken dat waarschuwt voor sexting en grooming. En zo ontstond “Nienke”, de film.’

Projectleider Peter en internetrechercheur Michel, drijvende krachten achter ‘Nienke’, zochten de samenwerking met de gemeente, de GGD en Qpido, dat vaker dit soort projecten begeleidt. Want het houdt niet op bij het maken van de film. Peter: ‘We gaan er al mee naar scholen in Amsterdam. Aan de hand van de film, die ongeveer twintig minuten duurt, praten we verder met de kinderen, beantwoorden we vragen en leggen dingen uit.’

Zelfmoord

Sexting (het verspreiden van seksueel getinte foto’s via internet) en grooming (het vertrouwen van kinderen winnen om vervolgens misbruik van ze te maken, via internet en/of live) bezorgen slachtoffers vaak trauma’s. Er zijn gevallen bekend waarin de jonge slachtoffers geen uitweg meer zagen en zelfmoord pleegden. Peter: ‘Qpido was eerder betrokken bij een project tegen loverboys dat heel goed werkte. Het idee bestaat dat dat sterk is afgenomen, omdat de meeste mensen het fenomeen nu kennen.’

Kwetsbaar

De film en de bijbehorende lespakketten zijn gemaakt voor kinderen tussen de 11 en 14 jaar, grofweg de groepen 8 van het basisonderwijs en 1 en 2 van het voortgezet onderwijs. Peter: ‘Kinderen die net in de puberteit zitten, een beetje onzeker zijn, worden vaak slachtoffer. Ze zijn kwetsbaar en daar weten anderen heel slim misbruik van te maken.’ Michel: ‘Er zijn mannen die in een paar minuten een gewone chat in een sexchat omzetten. Zo geraffineerd zijn ze. En ze maken met één computer in hun eentje honderden slachtoffers.’

Laag budget

De film werd professioneel, maar voor een zeer laag budget in elkaar gezet. Michel: ‘Heel veel partijen hebben gratis of voor heel weinig gewerkt. Je merkt dat dit onderwerp mensen raakt.’ De hoofdrol speelt het jonge acteertalent Britt Scholte, bekend van (onder meer) ‘Brugklas’ en zeer bekend onder jongeren. Dat geldt ook voor presentator Ajouad El Miloudi, iemand die zijn sporen al verdiende, maar zich toch belangeloos voor de film inzette.

Week van Kinderen Veilig

De kosten van het project worden gedragen door de gemeente

Amsterdam, burgemeester Eberhard van der Laan is er erg enthousiast over. Woensdag 19 november wordt de film gedraaid tijdens een bijeenkomst in het teken van de Week van Kinderen Veilig, opnieuw in het bijzijn van burgemeester Van der Laan. Peter: ‘Tot januari is het een pilot, maar we merken dat de film goed werkt bij jongeren. Misschien willen collega’s in andere delen van het land hem na januari ook gebruiken. Dan hoeven we niet allemaal het wiel uit te vinden.’

Beschikbaar

Enkele gemeenten toonden al belangstelling. Volgens Peter en Michel kan de film niet zomaar zonder deskundige begeleiding worden vertoond. Peter: ‘Bij ons gaat er altijd iemand van ‘zeden’ mee. Vaak ook nog een wijkagent - of buurtregisseur zoals wij dat noemen - omdat die voor de kinderen een bekend gezicht heeft, gemakkelijker benaderbaar is. En er is altijd een deskundige van Qpido bij. Laatst was ik zelf mee en kwam er nadien een meisje naar me toe dat diep in de problemen zat. Je moet dus na zo’n bijeenkomst beschikbaar zijn, blijkt.’

Herkennen

De politie werkt voor de film samen met de gemeente, de GGD en Qpido. Michel: ‘De politie komt in de film niet op de voorgrond. We willen niet het vingertje gebruiken, want dat werkt niet.’ Peter: ‘Eigenlijk willen we er alleen maar voor zorgen dat kinderen misschien ooit denken: “Hé, dit lijkt op die situatie toen in die film”, dat ze situaties herkennen. En dat ze dan nadenken bij wat ze doen.’

Politie ontvangt standaard met monogram koning

Koning Willem-Alexander reikt woensdag 8 april de nieuwe politiestandaard uit aan korpschef Gerard Bouman. Deze ceremonie vindt plaats op het Binnenhof in Den Haag. Een vaandel of standaard wordt door de koning verleend. Je herkende er op vroegere slagvelden de commandanten en hun eenheid aan. Het voormalige Korps landelijke politiediensten kreeg in 2009 van de toenmalige koningin Beatrix de standaard overhandigd met daarop haar monogram. Op 8 april 2015 krijgt ons korps de standaard met het monogram van de nieuwe koning overhandigd. De standaard is te zien bij officiële gelegenheden, zoals Prinsjesdag, beëdigingen en het uitreiken van onderscheidingen.

Ceremonie

Korpschef Gerard Bouman: 'Met de vorming van één korps en het aantreden van Willem-Alexander als koning van Nederland is het tijd geworden voor een nieuwe politiestandaard; een tastbaar symbool dat staat voor de verbondenheid van koningshuis en politie. Ik vind het erg bijzonder dat ik de standaard, namens u, uit handen van de koning mag ontvangen. Ik nodig u uit om bij de ceremonie aanwezig te zijn. Liefst met zoveel mogelijk van u. Het zijn roerige tijden, voor ieder van ons, maar dit mag weer een moment zijn dat ons met trots vervult.'

Aanmelden niet meer mogelijk

Alle collega's konden zich opgeven via intranet om deze historische gebeurtenis mee te maken. Er zijn inmiddels zoveel aanmeldingen binnengekomen dat besloten is de aanmeldmogelijkheid te sluiten; er passen gewoon niet meer mensen op het Binnenhof bij de ceremonie. Als je aangemeld bent, ontvang je nadere praktische info over de rol die voor collega's is weggelegd tijdens deze historische ceremonie op het Binnenhof in Den Haag. In het Haagse Kyocerastadion wordt 's morgens geoefend met salueren en dergelijke. Van collega's die in uniform komen, wordt gekeken of de uitrusting compleet is. Na afloop van de buitenceremonie is er voor een select gezelschap een receptie waar met de koning semi-informeel gesproken kan worden.

SGBO

Rond de ceremonie is het Binnenhof afgezet. Het evenement vergt politie-inzet en verkeers- en veiligheidsmaatregelen. Daarom is in de Eenheid Den Haag een SGBO ingesteld. Operationele inzet hiervoor loopt via dit SGBO.

Een (niet-)dodelijke kogel

Door Jan Eijkemans

Het begon op zaterdag 9 augustus 2014 in de plaats Ferguson, Missouri, een voorstad van St. Louis in de Verenigde Staten. Een stad waarvan 67 procent van de bevolking niet blank is. In de avond van die dag wordt de 18-jarige Michael Brown op straat staande werd gehouden door de 28-jarige agent Darren Wilson. Even daarvoor had Brown een ongewapende overval gepleegd op een winkel. Er ontstaat een handgemeen tussen Brown en de agent, die nog in de politieauto zit. Volgens twee mannelijke getuigen stak Brown twee handen in de lucht voordat het schot van de agent viel. Wat er vervolgens precies gebeurt is onduidelijk. Na een nieuwe worsteling met de agent wordt Brown zes keer door een politiekogel geraakt en gedood.

De volgende dag gaan veel en vooral zwarte Amerikanen in Ferguson de straat op met hun handen omhoog scanderend "niet schieten". Later worden de protesten grimmiger en wel zo ernstig dat er zwaarbewapende SWAT-teams (Special Weapons and Tactics) op straat komen met pantserwagens, geweren en helikopters. Er wordt zelfs de noodtoestand uitgeroepen. Zelfs eind november zijn er nog steeds rellen in Ferguson.

The Alternative

De rellen van de afgelopen tijd in Ferguson zijn aanleiding geworden om de agenten te voorzien van een plastic hulpmiddel die er voor zorgt dat kogels niet dodelijk worden. Als eerste korps in de VS zijn instructeurs inmiddels begonnen met het leren omgaan met 'The Alternative'. Zo wil men voorkomen dat er nieuwe geweldsincidenten ontstaan. Het systeem komt van het bedrijf Alternative Ballistics, dat is gevestigd in Poway, Californië, VS en is opgericht door voormalige agenten, vuurwapenexperts van de FBI en zelfs commando's van het leger. Het is een verrassend eenvoudig systeem bedoeld voor situaties waarin agenten in zeer korte tijd moeten beslissen of ze een verdachte moeten neerschieten.

The Alternative is eigenlijk niets meer dan een plastic kapje dat op de loop van het pistool bevestigd wordt en lijkt wel een clownsneus. Wanneer de betrokken politieagent beslist dat hij gaat schieten zet hij het plastic kapje op de loop en na het afvuren hecht de kogel zich vast in de plastic bol van het kapje dat de grote heeft van een pingpongbal. De verdachte wordt vervolgens met flinke kracht geraakt, waarbij de plastic bol fungeert als een airbag. Dit voorkomt dat de verdachte wordt gedood, zelfs in het ergste geval breekt de verdachte een paar ribben.

Critici van het systeem vinden echter dat agenten, die gebruik maken van het systeem, in gevaarlijke situaties terecht zullen komen en aan grote risico's worden blootgesteld. Ze moeten het kapje vliegensvlug, in een stressvolle situatie, vanaf hun gordel halen en op het wapen bevestigen. De echte harde praktijk zal nu moeten uitwijzen of het systeem echt een alternatief is. Tot op heden is het systeem nog nooit door een politieagent gebruikt.

Ook in Nederland is er eind zeventiger jaren discussie geweest over een zogenaamde 'stopkogel'. Het betrof hier inderdaad een kogel die zo deformeerde dat hij niet ver het lichaam kon binnendringen, maar een zodanige klap gaf dat de verdachte stopte met zijn handeling. Daar kleefden in die tijd zoveel bezwaren aan dat het niet door is gegaan.

Afdelingsnieuws

Nieuwe vergoedingsregeling IBZ Gimborn

Het Landelijk Bestuur heeft voor de deelname aan seminars bij het IPA opleidingsinstituut IBZ Gimborn de bestaande regeling aangepast. Uiteraard is IBZ Gimborn van deze nieuwe regeling op de hoogte.

IPA Nederland steunt de seminars van IBZ Gimborn, die, volgens informatie van de Politieacademie, van een zeer hoog niveau zijn.

Nederlandse IPA-leden die een seminar willen volgen bij IBZ Gimborn, kunnen dit in principe GRATIS doen. Hierbij geldt als voorwaarde dat indien een lid van IPA Nederland een seminar wil volgen bij IBZ Gimborn, hij of zij dit vooraf bij het Landelijk Bestuur meldt. Als het Landelijk Bestuur hiermee instemt, kan het seminar volledig gratis gevolgd worden voor wat betreft de reis- en verblijfskosten. Overige kosten, zoals barkosten, zijn voor eigen rekening. Het Landelijk Bestuur meldt de Nederlandse IPA-leden leden aan bij IBZ Gimborn, met de mededeling dat zij namens IPA Nederland het gewenste seminar gratis mogen volgen.

Nederlandse IPA-Leden die zich rechtstreeks aanmelden bij Gimborn, kunnen geen gebruik maken van deze regeling. Met betrekking tot het verlenen van buitengewoon verlof e.d. heeft echter het Landelijk Bestuur geen enkele zeggenschap. Het lid zal dit zelf moeten regelen bij zijn of haar werkgever.

Niet IPA-leden betalen de gebruikelijke IBZ Gimborn-vergoeding.

Opgave bij:
Algemeen Penningmeester IPA-Nederland
Bert van der Wal
e-mail: treasurer@ipa-nederland.nl

Iedereen is hierbij van harte uitgenodigd om deze concerten bij te wonen.

Zondag 19 april

Samenwerkingsconcert TLK Politiekapel Gelderland-Zuid en de Ooijse Toekomst in het centrum van Ooij

Maandag 4 mei

Bevrijdingsconcert orkest en TLK Politiekapel Gelderland-Zuid bij Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945 in Groesbeek

Zondag 31 mei

Concert TLK Politiekapel Gelderland-Zuid bij de Kaloramamars in Nijmegen

Zaterdag of zondag 27 of 28 juni (onder voorbehoud!)

Zomerconcert orkest Politiekapel Gelderland-Zuid bij of de Theetuinen in Millingen of Oortjeshekken in de Ooijpolder

Vrijdag 24 juli

Intocht Vierdaagse TLK en orkest Politiekapel Gelderland-Zuid

Uitnodigingen van IPA District Rotterdam – Rijnmond;

In September 2015 ligt er weer een prachtige reis in het verschiet voor leden, introducés, en belangstellende Politiemensen met aanhang, georganiseerd door Wolfgang Badura van Badura Reizen en door de voorzitter van Rotterdam-Rijnmond Joop van den Eijk.

We vertrekken op vrijdag 4 september heel erg vroeg in de ochtend vanuit Krimpen aan den IJssel met de bus, en komen daar op zaterdag 12 september in de avonduren weer terug. We overnachten heen in Hotel Bartholomäus in Zeitlarn op zo'n 4 kilometer van Regensburg, het avondeten nuttigen we in het restaurant ernaast.

We rijden ook weer terug in 2 dagen en overnachten in de omgeving van Koblenz. Deze 9 daagse reis kost voor een 2 persoonskamer € 695,- per persoon. Toeslag voor 1 persoonskamer € 110,-. Wijzigingen voorbehouden.

Als er genoeg deelnemers zijn komt er een betalingsregeling vanaf 1 februari van

€ 100,- per persoon per maand.

Wilt U mee meldt U zich dan tijdig aan bij Joop van den Eijk (tel. nr. 0180-515099 of e-mail jvdijk4@upcmail.nl). <http://www.ipa-nederland.nl/district/rotterdam-rijnmond/welkom/> Programma van deze reis is te verkrijgen bij: Hetty van den Eijk hetheksje@hotmail.com en/of bij uw secretaris.

Drooglegging in Amerika.

Van 1920 tot 1933 gold in Amerika een verbod op de productie en verkoop van alcohol. De drooglegging moest alcoholisme uitbannen. Met de ingang van het amendement in de grondwet groeide de illegale handel in drank.

Sinds het einde van de negentiende eeuw ontstond er in de Verenigde Staten een roep op geheelonthouding. Door de verslechterde economische situatie kende het land steeds meer alcohol gerelateerde problemen. Speciale politieke partijen werden in het leven geroepen die streefden naar een totaal verbod.

Alcoholverbod Amerika

Eind 1917 werd er voorstel gedaan om de productie, verkoop, transport en consumptie van drank in de grondwet te verbieden. Drie jaar later trad het 18de amendement in werking. Alleen Connecticut en Rhode Island namen de Prohibition niet aan. Aanvankelijk was er groot enthousiasme over afnemende criminaliteit en toenemende welvaart. Maar de handel verplaatste zich steeds meer naar de illegaliteit.

Het decennium kwam bekend te staan als de Roaring Twenties, de roerige jaren twintig. De Amerikanen werden inventief: ze smokkelden drank van over de grens, stookten zelf alcohol en verkochten de drank vanuit speakeasies, verstopte etablissementen.

Buitenlandse uitnodigingen;

Leden van IPA Nijmegen e.o. worden uitgenodigd om deel te nemen aan het 60 jarig feest van IPA Landesgruppe "Nordrhein-Westfalen". Dit feest vindt plaats op 09 mei 2015. Op 7 mei 2015 vindt het "Maiabendfest" plaats. Programma en aanmeldingsbrief te verkrijgen bij uw secretaris.

Ook worden onze leden uitgenodigd voor het 50 jarig feestprogramma van IPA Rosenheim. Het programma is van 17 september tot en met 19 september 2015. Programma en aanmeldingsbrief te verkrijgen bij uw secretaris.

Opheffen drooglegging

Chicago werd het centrum van de Prohibition smokkelaars. Gangsters als Al Capone en Bugs Moran verdienden miljoenen aan de verkoop van drank. Diefstal en moorden waren aan de orde van de dag.

De drooglegging verloor vanaf de jaren 1925 steeds meer populariteit. Het werd gezien als een wet die alleen voor de lagere arbeidersklasse gold. Naleving was nauwelijks te handhaven en de kosten voor de politie liepen op. Ook speelde de oprukkende consumptie mentaliteit een rol. In 1932 werd de drooglegging gezien als zo'n mislukking dat de democraten Franklin D. Roosevelt steunden in een herroeping van het amendement op de grondwet.

Twee verdachten van illegale marktplaatsen aangehouden

Door samen te werken kun je een grote klap maken. Dat bleek toen de politie afgelopen maandag 8 maart in Amsterdam en Utrecht twee mannen aanhield op verdenking van grootschalige handel in verdovende middelen via illegale online marktplaatsen en witwassen.

Beide mannen konden thuis achter hun computer worden aangehouden op basis van onderzoek na een eerdere aanhouding in december. Ze werden donderdag 12 maart in Haarlem voorgeleid aan de rechter-commissaris. Bij de aanhoudingen in Amsterdam en Utrecht op 8 maart waren naast collega's van het team High Tech Crime (HTC), ook wijkagenten uit Amsterdam, het OT&AT en collega's van Midden-Nederland betrokken.

Getuige

Op 16 december 2014 hielden collega's in Amsterdam een man aan, nadat een oplettende collega van de dienst Infra, eerder die dag, getuige was van een verdachte transactie. De goederen werden vanuit de kofferruimte van de auto van een BMW-bestuurder overgeladen in die van de Mercedes van verdachte. Later zou blijken dat in de tassen een flinke hoeveelheid harddrugs zat. De Mercedesbestuurder, een 55-jarige man uit IJmuiden, is aangehouden en vastgezet.

Vendor

De man was al in beeld bij team 5 (Dienst LR Amsterdam) als mogelijk een van de grootste Nederlandse verkopers (vendors) van verdovende middelen op zogenaamde dark markets (illegale marktplaatsen op internet). Hij opereerde onder meer onder de naam HollandOnline op verschillende anonieme marktplaatsen, zoals Silk Road 1, Silk Road 2.0 en Agora.

Lead

Dankzij het goede werk van Team 5 en de dienst Infra kon het team High Tech Crime (HTC) de zaak verder oppakken. Bij een doorzoeking in de woning van de aangehouden verdachte uit Amsterdam werd, met ondersteuning van collega's van de eenheid Noord-Holland, bewijsmateriaal gevonden dat deze verdachte wereldwijd actief was op de dark markets. In het digitaal onderzoek van het team HTC werd ook een lead gevonden naar de leverancier. Deze leverancier bleek meerdere vendors op dark markets van verdovende middelen te voorzien. De man die in Amsterdam op 8 maart werd aangehouden wordt ervan verdacht als leverancier verdovende middelen te hebben verstrekt aan anderen

Bitcoins

Hij werkte daarbij samen met een compagnon. De man die op 8 maart in Utrecht werd aangehouden bleek de compagnon te zijn van de Amsterdamse verdachte. In

een gecoördineerde actie van het team HTC en collega's van de regio Midden-Nederland kon hij worden gepakt. Hij wordt ook verdacht van handel in verdovende middelen en witwassen en was tijdens zijn aanhouding ingelogd op een ondergrondse marktplaats. Enkele dure voertuigen, bitcoins ter waarde van 150.000 euro en 30.000 euro in contanten zijn in beslag genomen.

Overlopen

“In praktijk zien we dat de wereld van cybercrime en drugscriminaliteit steeds vaker in elkaar overlopen”, vertelt Erik van het team HTC bij de Landelijke Eenheid. “Het blijkt ook dat de aanpak van cybercrime geen zaak meer is van de Landelijke Eenheid alleen. Ook de regionale eenheden doen mee met cybercrime-aanpak.”

Vals geld

Wereldwijd worden op diverse criminele marktplaatsen op grote schaal illegale goederen en diensten aangeboden, zoals (hard)drugs, gegevens van gestolen creditcards, software om computers te hacken, vals geld en andere illegale zaken. Op de illegale marktplaatsen zijn ook Nederlandse vendors actief. Er worden onder meer drugs aangeboden en afgerekend in bitcoins. De verzending gaat via de post en reguliere pakketbedrijven en meestal naar het buitenland om buiten beeld van justitie te blijven.

Cybercriminelen zijn gewaarschuwd

Onlangs verscheen van TNO en de politie het rapport European Cyber Security Perspectives 2015. Daarin staat hoe de High Tech Crime Unit een rol speelde bij het oprullen van illegale zwarte markt Silk Road 2.0. Het gevolg zou zijn dat cybercriminelen elkaar waarschuwen niet vanuit Nederland of via Nederlandse verbindingen te opereren, uit angst voor opsporing.

Uit de oude doos

Glasgow Police

Patrouille de Kantonspolizei
Thurgau von Anno 1959

Rijkspolitie

Politie Nijmegen

Politie Utrecht
Wachtcommandanten ca. 1900

Polisen Haninge

Agenda

Zondag 26
april 2015

Eerste inloopdag

Eerste inloop van ons district dit jaar. Deze zal gehouden worden bij stoomgemaal 'De Tuut', De Tuut 1 in Appeltern. Aanvang 13.30 uur.

Woensdag 10
juni 2015

Bezoek Tuin van Bezinning

Zal een delegatie van IPA Nijmegen de 'Tuin van Bezinning' in Warnsveld bezoeken. Een plaats van bezinning en herdenking voor onze omgekomen collega's. In verband met het 10-jarig bestaan van de 'Tuin van Bezinning' is deze jaarlijkse bijeenkomst alleen op uitnodiging te bezoeken op woensdag 10 juni. IPA Nijmegen e.o. zal hierbij vertegenwoordigd worden met twee collega's. In tegenstelling tot eerdere vermelding in onze vorige Attentie vindt de bijeenkomst NIET plaats op donderdag 11 juni 2015.

Van 21 t/m 24
juli 2015

99e Vierdaagse Afstandsmarsen

Wordt de 99e Vierdaagse Afstandsmarsen gehouden (van 20 t/m 24 juli), de 'Walk of the World'. We hebben bemoeienis met het onderbrengen van een aantal buitenlandse Vierdaagselopers, collega's en IPA leden, in de Sporthal 'De Kwel' te Cuijk.

Van 11 t/m 13
september 2015

Motortoertocht

Voor de motorrijders van IPA Nijmegen zal in 2015 weer een weekeinde worden georganiseerd en wel 11, 12 en 13 september 2015. Waar we heen gaan is op dit moment nog niet bekend, maar het zal zeker weer een aantrekkelijke rit worden. Opgave z.s.m. Bij Dick Beerens

Zaterdag 3
oktober 2015

Natuurwandeling Ooypolder

Natuurwandeling in de Ooypolder onder leiding van een boswachter. Hou de Attentie in de gaten wij komen hier op terug

Zondag 1
november 2015

Tweede inloopdag

Tweede inloop van ons district dit jaar. Daar zullen dan ook de jubilarissen van onze IPA in het zonnetje worden gezet.

Opgave

Voor de diverse activiteiten dient ruim vooraf plaats te vinden bij Dick of Adrie. Zie hiervoor de colofon voorin deze 'Attentie'.

Tenzij anders vermeld vinden de activiteiten plaats in Sporthal 'De Heuvel', Heuvel 40, 6651 DE Druten.

